

EL: POBLE: CÀTALA

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA
CATALUNYA Y NACIONS IBÈRIQUES . 4 pessetes trimestre
PAÍSOS D'UNIÓ POSTAL 9 pessetes trimestre

ANY V

Barcelona, diumenge 19 de janyer de 1908

NÚM. 702

PREUS DE SUSCRIPCIÓ y a un volum trimestral de
la nostra BIBLIOTECA
CATALUNYA Y NACIONS IBÈRIQUES. 5'00 pessetes trimestre
BARCELONA 1'50 pessetes cada mes

Cts. 5

EMULSION MADAL

MONTEPIO NACIONAL QUINTES

AUTORISAT PER R. O. DE 30 DE JUNY DE 1888

Aquesta Asociació, la més antiga en son ram que existeix en tota Espanya, i única autoritzada per R. O. exclusiva, en els 20 anys d'existència té ben provades les seves grans avantatges, superiors a quantes oferents altres semblants, sense necessitat de recórrer a pomposos anuncis ni vanes alardacions.

Pel tipus de 750 pessetes, quantitat que ha estat suficient i encara ha sobrat en resems posteriors, redimim els seus associats, deixant enterament a cobert la responsabilitat dels excedents de cupo. Ademés, a l'acabament d'aquesta se retorna a prorrata, segons comprovaient, les quantitats sobrants. Es l'única Societat que oferix aquest benefici als seus associats.

Informes i instruccions se faciliten gratis fins la vigília del sorteig (que celebrarà el dia vinent), o les Oficines d'aquesta Direcció: Sant Honorat, 1, primer, canto a la piazza de Sant Jaume, i les Delegacions que existen en totes les províncies d'Espanya.

MAQUINES PERA COSIR MÁQUINES PERA FER MITGES

BICICLETES

Santasusana Carme, 34

Casa de confiança, fundada en 1870.-La més antiga d'Espanya

Dr. E. Perearnau dels Hospitals de París, de la Santa Creu y Agr. del Olínt. Vies urinàries. (Ronyó, Bufeta, Próstata, etc., etc., núm. 6, pral. [Entre Trafalgar y Ronda]. De 11 a 12 y 3 a 6. Dies festius, de 10 a 11).

QUINTOS de 1908

No fer contractes de quintos ab cap empresa, sense enterarse de les avençoses condicions y especials garanties que oferix el BANCO ARAGONÉS DE SEGUROS Y CRÉDITO, finca Societat anònima d'aquesta classe a Espanya ab un capital de dos milions cinc centes mil pessetes, augmentant ab primers, reserves y fonds que continuament ingressen en la Caixa General de Dipòsits de l'Estat, pera garantia de sos asssegurats. El BANCO ARAGONÉS ha pagat en 1907 a sos asssegurats per contractes completers y redempcions fets, la soma de 478,476'12 pessetes. Tarifes y detalls, demanar a la Direcció general, Coso, 61, Saragossa, o al Sub director, pera Catalunya y Balears: G. Magraner, Fontanella, 10, Barcelona.

Cafeol

15 anys d'èxit. Cura el ventrell (dolor, debilitat, etc.), l'estrenyiment y ses conseqüències (cesfàlgia, feridura, etc.). Demanis a les farmàcies.

Grans Magatzems

NOVETATS

del carrer de la Princesa

NOVA SOCIETAT

TRILLAS Y COMP.

PRINCESA, NÚM. 2, Y PLATERIA, NÚM. 7

Grans rebaixes de preus en totes les seccions per fi de temporada

DARRERES NOVETATS PERA TEATRE Y BALL

Crespons • Radium • Gases • Toile Japonaise

NOTA.—Tots els articles són fabricats exclusivament per la casa.

CENTRO BARCELONÉS - QUINTES

Autoritzat per la Llei de 30 de juny de 1887

Oficines: Carrer del CARME, número 42, pis primer, BARCELONA

Aquesta antiga Asociació fa assistir a les famílies interessades en la prop-vinents quinta, que acaba d'entregar al Govern pera les redempcions dels seus socis sovintats del darrer reemplaç o sorteig de 1907, més de

MITG MILIÓ de pessetes

quantitat que demostra'l gran nombre d'associats an aquest Centre y l'limitada condició que les famílies li dispensen. Com en totes les quintes, els milions que s'assofin pera 1908 poden disporir els cabals en el mateix poble de sa residència o sont vulgus y posats d'acord ab algun disporitor no tindran necessitat de desemborsar el diners fins a últims de 1908.

Fins per 500 pessetes poden suscriure's aquest Centre, però donats els cupus que's demanen, aconsellam a les famílies que ho fassin per 750, que es la quantitat única que han d'inguir de pagar sempre tots els nostres associats, quedant garantida la responsabilitat dels excedents de cupo per 6 anys. Facilitam els noms y domicilis de tots els socis soldats radimits per aquest Centre, pera donar a les famílies proves verdaderes del comportament y l'importància d'aquesta Asociació. No'n fixin els pares en lo que prometen per les associacions. Exigeixen dats de lo que s'ha fet en altres quintes y informes directos dels interessats. Aquesta es l'única garantia.

GARGANTA, NAS, OIDO, DR. SUNE MEDAN, dels Hospitals de Berlín

Diputació, 305, pral. (vora Lauria).—Consulti de doce a una y de tres a sis. Festius, de nou a deu.

ALIMENT COMPOST

Patent 42,264 a favor del metge de Girona, Modest Fuster. En aquest any de Gracia pera l'humanitat, s'universalisa aquest preu d'aliment patentat.

ACADEMIA

Arcs, 7, pral. (Plaça Santa Agnès)

FUNDADA L'ANY 1879

Calcul mercantil, Tenedoria de llibres.

Reforma de lletres, Correspondència comercial, Idiomes, per professors extrangers. Ortografia, Mecanografia y Taquigrafia. Centre d'ensenyansa pràctiques y breus, pel sistema intuitiu aplicat individualment. Aquesta Academia distingeix per nombre suficient de professors especialistes per atendre degudament les classes, obertes des de les nou del matí a les onze de la nit. Completa independència pera's alumnes majors d'estat.

COTS

DE NOSTRA COLABORACIÓ

La Solidaritat catalana

Y LA SOLIDARITAT CATALANISTA

Tornem a esser en una hora culminant de l'ascensió de Catalunya. Si, bon amic Prat de la Riba?—Dones jo us diré més. Estem a una hora culminant del Catalanisme. Perquè'l Catalanisme ha pogut esser fins avui designació d'una escola caracterizada o qualificada per un ideal de llibertat de Catalunya, de nostra llibertat personal com a catalans; més avui endavant, per la forsa mateixa del Catalanisme, s'ha fet precis que'l catalanista mostrin també'l seu concepte de la llibertat personal com a homes a la vora d'aquella concepció col·lectiva o nacional.

La Solidaritat ha unit coses divergents, y ha estat bescantada de contuberni,

Es millor que Scott y similars, per esser l'única que conté 80 per 100 d'oli de fetge de bacallà de Noruega Lofoten tot assimilable. Usant oli sens emulsionar, no's tolera bé y es perd per vies intestinals. Reconstituent pera nosis, adultes, vells; consunció, convalescencies, clorosi, embràs, lactancia, tos, tisi, escròfules, raquitisme, anèmia, etc., etc. Ho certifiquen eminent doctors y Colegis Mèdic y Farmacèutic de Barcelona.—MEDALLA DE PLATA.-FARMACIES Y DROGUERIES.

CAMPANYA SOLIDARIA

Pel sufragi universal

Avui, diumenge, a les tres de la tarda, miting al teatre dels Camps de Lleida

Dimarts, dia 21, a les nou del vespre, miting al teatre dels Camps de Sabadell

Diumenge, dia 26, a les deu del matí, gran miting al teatre Tívoli de Barcelona

Pendran part en els actes susdits els diputats de l'esquerra solidaria.

La Comissió organitzadora del miting que avui se celebra a Lleida, ha dirigit als seus convidats, l'alecudó següent:

CIUTADANS: Segon el projecte de llei d'Administració local que ha de discutir a darrers d'aquests mesos al Parlament espanyol:

La tercera part dels regidors dels Ajuntaments no serien elegits per sufragi entre tots els electors sinó formats per representants de Corporacions;

Y els diputats provincials, en lloc d'esser elegits per sufragi, ho serien pels regidors de tots els Ajuntaments de la província, reunits en un sol col·legi.

El fet de que en ple sigle XX hi hagi qui se atrevéixi a intentar contrar el sufragi universal, es transcendent sobre tota ponderació. Crèiem que aquella afirmació polèmica: «un home, una vo, era ja indiscutible. Pensavem que era una veritat únicament admessa per tot arreu del món, que'l sufragi universal, com a expressió de la vida orgànica catalana, sinó manifestació desenfrenada de les aspiracions d'una quanya senyors que vanitósament s'adoren ab el seu nom.

Esson així, com s'explica que La Veu de Catalunya ab illes grosses escriu com epígraf d'un sol polit: «En Suñol partidari de la representació corporativa!»

Clar està que així sols pot produir efecte en els que no han llegit l'escrit de Suñol, però per le mateix es més de censor, en qualsevol intervenció que està molt lluny d'aquesta intenció que d'aquella sinceritat que an els altres recomanaven en Prat de la Riba.

Y lo que hem dit referent a l'article del Suñol pot repartir del de don Francisco Gasco publicat en La Tribuna y parcialment reproduït en La Veu de Catalunya, y del del Gobern, publicat abans d'hair en aquestes planes y comentat en els medis, en la forma de discussió que havia començat a emprenir en un esclarit passional y per tot tant perborador.

No es pas cert que nostre Suñol sia partidari del vot corporatiu en el moment present de la vida social catalana. Al contrari; als quals llegiren, saben prou que se'n declarà enemic acírrim, per entendre que ni tenim corporacions, ni les poques que rudimentàriament existixen estan possedides de l'espiritu collectiu que deuria informaries per ri de la seva finalitat, ni, sobre tot, poden esser expressió de la vida orgànica catalana, sinó manifestació desenfrenada de les aspiracions d'una quanya senyors que vanitósamente s'adoren ab el seu nom.

Esson així, com s'explica que La Veu de Catalunya ab illes grosses escriu com epígraf d'un sol polit: «En Suñol partidari de la representació corporativa!»

Clar està que així sols pot produir efecte en els que no han llegit l'escrit de Suñol, però per le mateix es més de censor, en qualsevol intervenció que està molt lluny d'aquesta intenció que d'aquella sinceritat que an els altres recomanaven en Prat de la Riba.

Y lo que hem dit referent a l'article del Suñol pot repartir del de don Francisco Gasco publicat en La Tribuna y parcialment reproduït en La Veu de Catalunya, y del del Gobern, publicat abans d'hair en aquestes planes y comentat en els medis, en la forma de discussió que havia començat a emprenir en un esclarit passional y per tot tant perborador.

Els diputats provincials, en lloc d'esser elegits per sufragi, ho serien pels regidors de tots els Ajuntaments de la província, reunits en un sol col·legi.

Que ni un sol de vosaltres, entusiastes liberals y demòcrates, fasí fàcil al miting; es precsa que quedí ben evidenciad que Lleida protesta ab energia d'aquellos atenats al sufragi, y que està disposada a tot abans que començar que'n arribessin aquesta conquesta de les nostres llibertats polítics.

Olèrdola y sa comarca li toca exteriorizar el seu voler y el seu pensament, decididament adictes a l'inviolabilitat del sufragi universal.

Que ni un sol de vosaltres, entusiastes liberals y demòcrates, fasí fàcil al miting; es precsa que quedí ben evidenciad que Lleida protesta ab energia d'aquellos atenats al sufragi, y que està disposada a tot abans que començar que'n arribessin aquesta conquesta de les nostres llibertats polítics.

Olèrdola y sa comarca li toca exteriorizar el seu voler y el seu pensament, decididamente adictes a l'inviolabilitat del sufragi universal.

Quan l'accés a lo que's diu secció marítima estava frano a tothom, aquella plataforma, com a pont d'un navili encastat en la platja, oferia als ciutadans un amable baixó sobre l'immenesa. A la dreta, d'entre les fumeres del port, avançava, per moments, un vapor, y la vista l'seguien com a delectant en l'il·luminació d'aquell visitge desconeigut. En aquesta platja, que Barceloneta, era desfilosa, mediterrània. Fòra del seu port, obstruit de magatzems y valles, no té una mirada ont repenjar el seu bust de regina sobre les ones que portin la seva obra y la seva veu a la llum exterior...

Quan l'accés a lo que's diu secció marítima estava frano a tothom, aquella plataforma, com a pont d'un navili encastat en la platja, oferia als ciutadans un amable baixó sobre l'immenesa. A la dreta, d'entre les fumeres del port, avançava, per moments, un vapor, y la vista l'seguien com a delectant en l'il·luminació d'aquell visitge desconeigut. En aquesta platja, que Barceloneta, era desfilosa, mediterrània. Fòra del seu port, obstruit de magatzems y valles, no té una mirada ont repenjar el seu bust de regina sobre les ones que portin la seva obra y la seva veu a la llum exterior...

Quan l'accés a lo que's diu secció marítima estava frano a tothom, aquella plataforma, com a pont d'un navili encastat en la platja, oferia als ciutadans un amable baixó sobre l'immenesa. A la dreta, d'entre les fumeres del port, avançava, per moments, un vapor, y la vista l'seguien com a delectant en l'il·luminació d'aquell visitge desconeigut. En aquesta platja, que Barceloneta, era desfilosa, mediterrània. Fòra del seu port, obstruit de magatzems y valles, no té una mirada ont repenjar el seu bust de regina sobre les ones que portin la seva obra y la seva veu a la llum exterior...

Quan l'accés a lo que's diu secció marítima estava frano a tothom, aquella plataforma, com a pont d'un navili encastat en la platja, oferia als ciutadans un amable baixó sobre l'immenesa. A la dreta, d'entre les fumeres del port, avançava, per moments, un vapor, y la vista l'seguien com a delectant en l'il·luminació d'aquell visitge desconeigut. En aquesta platja, que Barceloneta, era desfilosa, mediterrània. Fòra del seu port, obstruit de magatzems y valles, no té una mirada ont repenjar el seu bust de regina sobre les ones que portin la seva obra y la seva veu a la llum exterior...

Quan l'accés a lo que's diu secció marítima estava frano a tothom, aquella plataforma, com a pont d'un navili encastat en la platja, oferia als ciutadans un amable baixó sobre l'immenesa. A la dreta, d'entre les fumeres del port, avançava, per moments, un vapor, y la vista l'seguien com a delectant en l'il·luminació d'aquell visitge desconeigut. En aquesta platja, que Barceloneta, era desfilosa, mediterrània. Fòra del seu port, obstruit de magatzems y valles, no té una mirada ont repenjar el seu bust de regina sobre les ones que portin la seva obra y la seva veu a la llum exterior...

Quan l'accés a lo que's diu secció marítima estava frano a tothom, aquella plataforma, com a pont d'un navili encastat en la platja, oferia als ciutadans un amable baixó sobre l'immenesa. A la dreta, d'entre les fumeres del port, avançava, per moments, un vapor, y la vista l'seguien com a delectant en l'il·luminació d'aquell visitge desconeigut. En aquesta platja, que Barceloneta, era desfilosa, mediterrània. Fòra del seu port, obstruit de magatzems y valles, no té una mirada ont repenjar el seu bust de regina sobre les ones que portin la seva obra y la seva veu a la llum exterior...

Quan l'accés a lo que's diu secció marítima estava frano a tothom, aquella plataforma, com a pont d'un navili encastat en la platja, oferia als ciutadans un amable baixó sobre l'immenesa. A la dreta, d'entre les fumeres del port, avançava, per moments, un vapor, y la vista l'seguien com a delectant en l'il·luminació d'aquell visitge desconeigut. En aquesta platja, que Barceloneta, era desfilosa, mediterrània. Fòra del seu port, obstruit de magatzems y valles, no té una mirada ont repenjar el seu bust de regina sobre les ones que portin la seva obra y la seva veu a la llum exterior...

la tradició nau i mercantil, companyia de l'italianesa, imposa la mar com el desobligament mateix de la persona Cíclota. Dualisme d'urb i de neu com a símbols visibles d'una patria doble, coronada, en la terra, per torrons de cloquer com de màstils en la mar; d'un fiamig familiar de robes al bon vent dels terrats i d'un fiamig sumptuós de robes a la ventada dels temporals; d'una fumera de fàbriques i d'una fumera de vapors; aquixa urb, ont el posta civil té fita la mirada profètica, i aquixa neu, qu'el gran posta dels Landis acaba de transfigurar tot el ciel.

FOSFOR

De política

Ja surt la masoneria...

Si, señoys: el separacionisme estàl es cosa de la masoneria. Els separatistes (?) catalans són els masons, els perversos masons de Catalunya, que no fan temps anàs porten en el mandat les quatre barres de sang. Abans els imaginaris separatistes eren jesuïtes; ara són masons...

No acaba de descobrir un diari de provincialies, el *Noticiero Extremadura*, que's publica a Badajoz. El suelt periòdic es de tendències regionalistes moderades, però es, a l'ensèmbla, de tendències clericals immoderades. Y si bon sentit que devagades dona als seus judicis si sentiment regionalista, se veu solent entorpecer pel seu sentiment ultramontà fanatic i sectari.

Aquest dialet de la terra dels opulents chorros afirma com a cosa certa l'existència del separacionisme a Catalunya i l'atribueix a les conspiracions dels loglers masòniques. A les llògiques tenen els fils seguir la seva mètrica. Se coneix quèls separatistes han mudat de domicili, puix tempran' i tempran' en el convent del carter de Casp.

La prova convincent que ofereix el *Noticiero Extremadura* de la veritat de la seva asecció, es que resulta entre els separacionistes con que ponderan i centuplican los peridiocis heretiques de Madrid la importància que pueda tener la existencia de esa sociedad, con la similitud de que emplean para pasar como sobre susas que el detalle importanciós y significativo de que los emblemas que esa sociedad usaba son el triángulo y la estrella flamígera.

El triángulo l'estrella flamígera Què sera? Què no sera? El mateix perdiòlic ens tru de dubtes:

No necessitamus declar la significació de nosos coneguts emblemas que també ns el famoso Katipúñan, y de cuys portemaneus podria enter a tos del señor Morata que los conoixer bien.

Elo es que siempre hay 6 estrellas flamígeras o solitarias con 6 triángulos en todas las tendencias desmembradoras de nuestra nacionaldad.

... Ha ocurrido lo de siempre, se decir, que son situaciones sordidas las que se encuentran en todos esos criminales intentos, por insignificantes e incipientes que sea.

... La opinio va sabiendo ya q' sienars a fuerza de pruebas, y en este caso ve claro lo que significa la circunstancia de que ese separacionisme es solidado con triángulos y estrellas flamígeras, como los de nuestros deseas passados, y lo que vale el amparo de la prensa rotativa en segundino comoarma contra las tendencias regionalistas, sin parar mientes en suclar origen masónico.

Són estereotípicas les afirmacions del *Noticiero Extremadura*. El separacionisme estàl es una fil de la masoneria, com abans ho era de la companyia d'Ignasi de Loiola. Ja no reben els separatistes les ordens del Papa, sinó les del Gran Orient. El Gran Arquitecte es el director del moviment y són els seus capdills els graus 33 y els venerables... D'aquí endavant, el cert subversiu dels conspiradores perseguitos pel seu senyor Ossorio s'escriurà en forma masónica:

VIS . . GAT . . LLI . .

Ab francesques d'Extremadura, ens estiu més els chorros qu'els descobriments.

El caciquisme al districte de Mataró

Recordaran els nostres llegidors que a mitjans del passat desembre la Diputació provincial va deixar sobre la taula per dictaminar les instances que diversos veïns dels pobles d'Argentona i Dos Rius han presentat a la mateixa en supòsit d'una visita d'inspecció a les dependències municipals dels suaus pobles, les quals instances foren motivades pel desgarrat que s'ha portat a la comptació dels municipis de referència, havent-se arribat a l'extrem de portar particularment la qüestió als tribunals de justícia la veïna d'Argentona.

Dones es el cas que'l mateix o següent dia que això succeeix a la Diputació, va esser presentada al Jutxit municipal d'Argentona una denuncia instigant la pràctica urgentissima de certa diligència, la qual consistia en que's constituisi el Jutxit a la Secretaria municipal per comprovar si era veritat qu'era falsificat el llibre d'actes de l'Ajuntament.

El resultat sigui'l que'l Jutxit i l'autoritat de alguns llibres d'actes, els quals foren enviatx al Jutxit d'instrucció de Mataró, no podentz saber res més, per estar l'assumpcio subjudicata.

Però nosaltres tenim noves segons les quals el secretari del poble repetí denuncia al Jutxit el fet de q' un llibre de comptabilitat s'havien tallat dos folis, sense que podés pensar qui era l'autor del fet. A l'endemà va ampliar la denuncia, manifestant haver'l estat robat de la Secretaria un llibre de comptabilitat municipal. Tot això succeixent el secretari els plau a la butxaca, per suposat.

El dia 14 del present mes, el secretari de Dos Rius denuncià també q' li havien estat robats de la Secretaria del seu carret de quatre o cinc llibres portanyents al mateix Municipi. Alguns dels suaus llibres eren de actes.

Passa això en dos pobles, l'administració municipal deixa molt que desitjar, i que està malament de la man d'una administració governativa. Els referits pobles pertanyen al districte de Mataró, darrer baluard del centralisme a Catalunya, de qual districte es diputació provincial don Lluís Morell i diputat a Corts el solidari (?) don Tristán Rius i Torres.

No calen els nostres comentaris. Bé prou que'ls faran els llegidors.

Ratificació

Dies endarrera se publica en les nostres pàgines un article sobre «Els obrers i el seu frangí», en el qual se demostra que la representació corporativa es essencialment contraria als obrers.

Un diari estàl, defensor a ultranza del sufragi corporatiu, afirma q' l'article suau estava fet a l'entorn d'un paràgraf del manifest del Consell Nacional del partit socialista espanyol, que q' aquest paràgraf es troja una inexactitud ja rectificada pel diari de referència.

Dones b' el article estàs escrit a l'entorn del paràgraf de referència, es a dir, basat en ell, no l'affirmadó del manifest socialista es equivocada. Però convéneix de lo primer no més en rellevar l'article, en el qual se citava el paràgraf com una prova més entre moltes altres, y pera demostrar lo

segon n'hi ha prou en recordar el paràgraf així, el qual diu que, segons el projecte d'Administració local, la tercera part dels regidors seran elegits per corporacions, burgeses en sa majoria.

Això es ben exacte. L'esmena presentada pel senyor Cambó ha modificat, es cert, la maniera d'elecció dels regidors delegats. Però ha evitat que siguin en sa majoria burgeses, les corporacions electores. Els obrers quedan reduits a nomenar una tercera part dels regidors delegats, malgrat esser grans majoria numerica sobre els patrons y els iniciatius.

Ens ratifiquem, doncs, en lo que tenim dit, tot deplorant que algú disconegui font jocs de mans ab les parades y usant un seguit de sofismes y tergiversacions que fan ferades.

L'unitat solidaria

Devagades, en el general y absolut descooperació de la vida catalana a Madrid, surt una veu sincera y sensata. Tal volta es un home l'affirmador de les nostres coses, y aqueix home's diu Retiana, o Martínez Sierra, o bé es un escriptor ab bona fama y abundants d'honorables genialitats, que s'anomena Joan Baró. Tal volta es un periodista que en les tasques parlamentaries escriu encàrcels, rússars de approbació en les minorias, al pan dels discursos dels diputats solidaris, com l'Espanya Nueva, o es un altre períòdic, per exemple *El Globo*, que a vegades diu veritat, pensant que conseguirà ab ella una benaventuada actitud dels solidaris envers el senyor Morel.

Y avui al *El Globo*, hi toca, per manya poètiques i impostes horrats, dir la veritat, pero santes enfront de tota la premsa madrileña. No, diu el períòdic liberal, no confiem en les baralles solidaris, perquè les seves divisions, si existeixen a Barcelona, a l'arrabar, es Madrid tots faran una sola campanya en la discussió del projecte del règim local.

El *Globo* pose aquiescència a les raons nostra. La Solidaritat porta endins d'ella una virtut de convergència y no de repulsió. En el seu principi informador es d'integrat que els reis en una mutua polarització de les seves forces que neutralitza les exaltacions y les intransigències.

Així més que mai es convenient que fas propagaçions nacionalistes, valentos primordialment de l'inspiració pera que l'infància creix i visqui catalana y els homes de demà siguin ben catalans.

Parla de la natural divisió de les forces catalanes en dreta i esquerra que creu fàcil i necessaria, afirmar el seu dret a la propaganda del seu principi dintre de l'autonomia, que està per davant de tots.

Considerant l'importància que s'ha donat a les concessions que la Solidaritat pugui haver fet en an Maure al col·laborar a la redacció del projecte d'Administració local, dign que no constituirien —en cas d'haver existit— cap compromís d'inteligència definitiva entre'l Govern y la representació de Catalunya.

Acaba fent una patrònica crida a tots els catalans, per que deixant de banda petites diferències de criteri, seguin com un exèrcit disciplinat la bandera de Catalunya arroba davant nostre signat que sigui el capdill que porti, y ab tant més entusiasme com contrariar y sacrificis costi la lluita que'ns ha de portar a tots a les reivindicacions integrals de Catalunya.

El señor Ribera sigue molt aplaudit.

Centre Nacionalista Republicà de Sant Gervasi. — Assistint a una nombrosa concordança, va celebrar-se ant en aquest Centre l'acte anual.

Primerament, el vocal de la Junta del Centre, don Josep Bofarull, va fer un petit discurs en el que exposà la pensament del Centre de fundar una Escola catalanes, una biblioteca pública, unes oficines també públiques, al servei de tots els veïns de la barriada, d'establir un telèfon públic, de dotar veïnades y conferències polítics, científiques, etc., etc., essent molt aplaudit.

Tot seguit el president del Centre, don Edward Batalla, feu un brillant parlament, en el que, després d'históriar la formació de la barriada del camp den Galvany o signat Sant Gervasi des dels anys 1878 y 77, exposà també el seu pensament que 167 Consell Directiu del Centre de convidar a una Assemblea magna a tots els propietaris, industrials, comerciants, obrers, en una parada, a tots els veïns de Sant Gervasi, pera expiaros els projectes del Centre i recavar el seu apò.

Després, en unes hermoses parafades, explicita l'ideia del Centre:

— Volent—digué—la màxima cultura y la màxima liberalitat per'l màxim nombre d'hommes; volent que la necessitat y el dolor no affligixin als nostres germanos; volent que la personalitat catalana se corregixi de desfoses y desficiencies que la mantenien allunyada d'un estat de veritable civilitzacíó; volent que la nostra llengua, expressió natural de la nostra vida, signi en tots els ordes el verb del nostre poble y que's perfeccioni y s'afini fins a esser creadora de monuments literaris que's relacionin el sòl més.

Tant si se'n va el señor Bofarull com el señor Batalla foren larga y euríncosament aplaudits.

— Respecto del salut... Representant el seu dret dialogar al llegar al teatre:

— Tres actors y un sainete. El sainete es «La intrusa».

Y en realidat, para algunos lo fué. El sainete y espontàni quadre de Masterlinck, del que se destaca el anciano ciego, aparta la representació més d'interès y misterios, y en el qual es aplaudí a Morano, exaltà la hilaridad del públic.

Les estrenes foren que España es un pueblo triste. Y nos reímos de la muerte.

El poble de la tristesa? No, no, el poble de les rials, un poble de putinetlla que sempre crida, y riu, y mor de fam y devagades mate, però sempre amb ges de tiella.

En nostres obreres representants y escolars a l'ibsen, plenes de respecte y de jola íntima, s'afiliaren al sainete.

— No es pas extrany: com va a comprender al forrador de «Brand», un poble qual perdiòlic porten a doble columna un tractat informatiu dels suaus i les inveritats?

La Junta provincial del Cens

El president de la Junta provincial del Cens, don Bonaventura Muñoz, tenint en compte les reclamacions formulades per don Felip Bertran d'Amat, president de l'Acadèmia provincial de Belles Arts, y la Junta Directiva de la Societat Barcelonesa d'Amics de l'Instrucció, ha resolt que l'Acadèmia de Belles Arts de Barcelona, tinguí representació en la Junta provincial del Cens, deixant sense efecte la designació que feu en 9 de setembre prop passat a favor del Círcol de la Unió Mercantil, entitat que deixa de tenir representació a la Junta del Cens.

També ha resolt desestimar la reclamació de la Societat Barcelonesa d'Amics de l'Instrucció.

Ha estat declarada a la ZURICH, Companya General de Segures contra'ts Acadèmics y la Responsabilitat Civil a Zaragoza (Sulsa), oficina en aquesta Princesa, 55, principal, durant el passat mes de desembre, 9,120 casos d'accidents.

REMITIT

Ha estat declarada a la ZURICH, Companya General de Segures contra'ts Acadèmics y la Responsabilitat Civil a Zaragoza (Sulsa), oficina en aquesta Princesa, 55, principal, durant el passat mes de desembre, 9,120 casos d'accidents.

Moviment autonomista

La Garriga. — Avui donarà una conferència en aquesta vila, el doctor Martí y Julià, qui desenrotillarà el tema «Política moderna».

Ateneu Obrer del Districte Seu — El diumenge vinent, dia 26, a dos quarts de quatre de la tarda, celebrarà aquesta entitat Consell general ordinari, en el qual hi hauran vot i veu tots els socis que s'hi d'abans del 27 de Juliol de 1907.

L'orde del dia es la següent:

Lectura y aprovació d'actes.

Lectura de la Memoria del secretari.

Aprovació dels comptes tancats en 31 de desembre de 1907.

Confirmació de nomenament interí d'un individu del Consell directiu.

Elecció de sis individus del Consell directiu (tres cooperadors y tres numeraris) per designació del propi Consell general y de altres dos a proposta de les seccions dramàtiques y de beneficència.

Proposicions que fassin els socis.

La Bisbal. — Darrerament, encara que ab caràcters privats, s'ha obert el nou Centre federal d'aquesta ciutat, instalat en l'antiga casa Folxà. Sembla que l'inauguració oficial traca de fer-se coincidir amb la data del 11 de febrer.

Centre Republicà Autonomista de la Dreta de l'Aixampli. — La Junta directiva d'aquesta entitat ha quedat constituïda en la forma següent:

President, don Francisco Nuguet; vis president, don Josep Bertran; secretari, don Josep Sureda; vis secretari bibliotecari, don Josep Pedrol; tesorier, don Josep Deu; comptador, don Sebastià Bosch; vocals, don Delfí Verduguer, don Pau Tapioi y don Tomàs Camprubí.

L'unitat solidaria

Devagades, en el general y absolut descooperació de la vida catalana a Madrid, surt una veu sincera y sensata. Tal volta es un home l'affirmador de les nostres coses, y aqueix home's diu Retiana, o Martínez Sierra, o bé es un escriptor ab bona fama y abundants d'honorables genialitats, que s'anomena Joan Baró. Tal volta es un periodista que en les tasques parlamentaries escriu encàrcels, rússars de approbació en les minorias, al pan dels diputats solidaris, com l'Espanya Nueva, o es un altre períòdic, per exemple *El Globo*, que a vegades diu veritat, pensant que conseguirà ab ella una benaventuada actitud dels solidaris envers el senyor Morel.

Això es ben exacte. L'esmena presentada pel senyor Cambó ha modificat, es cert, la maniera d'elecció dels regidors delegats. Però ha evitat que siguin en sa majoria burgeses, les corporacions electores. Els obrers quedan reduits a nomenar una tercera part dels regidors delegats, malgrat esser grans majoria numerica sobre els patrons y els iniciatius.

Ens ratifiquem, doncs, en lo que tenim dit, tot deplorant que algú disconegui font jocs de mans ab les parades y usant un seguit de sofismes y tergiversacions que fan ferades.

La Bisbal. — Darrerament, encara que ab caràcters privats, s'ha obert el nou Centre federal d'aquesta ciutat, instalat en l'antiga casa Folxà. Sembla que l'inauguració oficial traca de fer-se coincidir amb la data del 11 de febrer.

